

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/98/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222010775
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2222010775.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Andrey Kondllovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. F. XXX/XX, A., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 26.04.2023, č. k. 4T/90/2022-62, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.01.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 26.04.2023, č. k. 4T/90/2022-62 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v období od 22.07.2020 v mieste svojho trvalého bydliska E. F. G. XXX/XX v obci A. v okrese Dunajská Streda a všade tam, kde sa zdržiaval, bezdôvodne nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody, a to napriek tomu, že 06.07.2020 mu bolo doručené uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/52/2019 z 01.07.2020, ktorým mu bola uložená povinnosť nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove, kde mal nastúpiť najneskôr v lehote do 21.07.2020, a výkonu trestu odňatia slobody sa vyhýbal až do 13:20 hod. dňa 28.09.2021, kedy bol príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Veľký Meder na podklade príkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/52/2019 z 12.08.2020 obmedzený na osobnej slobode a následne dodaný do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.04.2023 vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný odpovedal kladne na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného a zároveň vyhlásil, že nevykoná dokazovanie súvisiace s priznaným skutkom a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Okresný súd obžalovanému priznal jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Okresný súd obžalovanému ukladal trest v rozmedzí 0 - 2 roky a uložil trest pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 mesiace, keď takto uložený trest považoval za primeraný vzhľadom na generálnu aj individuálnu prevenciu. Na výkon trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym

stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona aj napriek tomu, že v posledných 10. rokoch pred spáchaním trestného činu bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody nakoľko mal za to, že v ústave s minimálnym stupňom stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená.

Na záver okresný súd uviedol, že vychádzajúc z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný má sklony k rôznej trestnej činnosti. Pred spáchaním súdeného skutku bol obžalovaný opakovane odsúdený aj k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, pričom ani výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody pozitívne neovplyvnil obžalovaného v ďalšom spôsobe jeho života. Z uvedeného dôvodu neprichádzalo podľa názoru súdu do úvahy uloženie iného trestu ako nepodmienečného trestu odňatia slobody, keď pri výmere prihliadol na postoj obžalovaného k súdnej trestnej činnosti, okolnosti spáchania skutku a spôsobený následok.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný a to do výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že vzhľadom na okolnosti prípadu, vyhlásenie obžalovaného a časový odstup od spáchania trestného činu prichádza do úvahy upustenie od uloženia ďalšieho trestu, resp. uloženie trestu povinnej práce alebo peňažného trestu. Od prepustenia z výkonu trestu žije riadny život, brigádne pracuje a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť na mlad. H. B., ktorý nastúpil do zamestnania, ale ešte nepodal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti a dobrovoľne platí výživné na svojho syna. Dodal, že po tom ako nedoplnil žiadosť o odklad výkonu trestu v lehote, nedostal od súdu oznámenie o tom, že o jeho žiadosti súd nebude konať, pričom bežný postup súdov vo veciach odkladu výkonu trestu zo zdravotných dôvodov je taký, že aj keď je odsúdený upozornený, že ak nedoplní svoju žiadosť, o tejto nebude konať, po márnom uplynutí lehoty súd mu doručí aj oznámenie o tom, že o jeho žiadosti súd nebude konať. Namietal, že skutok bol spáchaný od 22.07.2020 do 28.09.2021, obžaloba bola podaná 19.10.2022, prípravné konanie trvalo neprimerane dlho, pričom mohol byť odsúdený počas výkonu trestu a vykonať trest za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia s predchádzajúcim už vykonaným trestom.

Odvolací súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry a obhajca obžalovaného. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku, keď bol o termíne verejného zasadnutia len upovedomený (jeho účasť nebola potrebná), upovedomenie mu bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného zotrval na dôvodoch podaného odvolania a žiadal, aby bol obžalovanému uložený miernejší trest.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je dôvodné.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie ohľadom výroku o treste, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Okresný súd správne u obžalovaného zistil existenciu jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona a zároveň zistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. Na základe uvedeného tak správne okresný súd postupoval v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona a tak okresný súd mohol ukladať obžalovanému trest odňatia slobody v sadzbe do 2 rokov.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie, dospel krajský súd k záveru, že okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov je trestom zákonným, primeraným a spravodlivým, ktorý splní svoju funkciu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Iný druh trestu, ktorého uloženia sa obžalovaný odvolaním domáhal, by podľa názoru krajského súdu bol trestom nezákonným a nezabezpečil by zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 ods. 1 Trestného zákona a to nielen zabrániť páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti.

Krajský súd vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý je invalidným dôchodcom, má (legálny) príjem len z invalidného dôchodku a ktorý má 6 záznamov v odpise registra trestov, nezistil zákonné podmienky na

uloženie alternatívneho trestu (trestu povinnej práce, peňažného trestu), resp. na upustenie od ďalšieho trestu, čoho sa obžalovaný domáhal.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného A. B. podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.